

Deze heerlijkheid wordt bij iedere vernieuwing van het werk grooter, terwijl wij er ons, in al onze verruimingen en heerlijke overwinningen, die wij in Christus Jezus hebben, in verheugen. Neem al deze vruchten van den Geest te samen, en het zal u een weinig licht geven in datgene wat door de Schrift den nieuwen mensch genoemd wordt, terwijl alles wat deze vruchten tegenovergesteld is, de oude mensch wordt geheeten

Ik twijfel er niet aan of sommigen uwer zullen zich herinneren deze woorden uit het gemeene-gebedenboek van de kerk van Engeland, gehoord te hebben. Zij worden gebruikt bij den dienst die tot den doop behoort en zijn deze : „Geef dat de oude mensch zoodanig in dit kind moge gekruisigd worden, dat de nieuwe mensch daardoor in hetzelfde moge opstaan ; dat alle dingen die tot het vleesch behooren, **ZOO** mogen worden begraven, dat alles wat geestelijk is, in hetzelfde moge leven en groeien”.

Het weinige dat ik hier uit het woord Gods heb aangehaald en u voorgesteld, zijn de dingen die tot den Geest behooren, of wat den nieuwen mensch genoemd wordt, en in iedere genade des Heiligen Geestes is ware heiligheid. Hierom leest ge ook van de heiligheid des geloofs: „Maar gij, geliefden, bouwt uzelf op uw allerheiligst geloof, biddende in den Heiligen Geest”, Judas :20.

Kortom, Petrus zegt, dat de heiligen gebouwd worden tot een geestelijk huis, een heilig Priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Code aangenaam zijn door Jezus Christus”, 1 Petr. 2 : 5. Elke vernieuwing van het werk der genade in ons, wordt genoemd, ons te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. De vruchten of genaden des Heiligen Geestes zijn heilig; daarom wordt ook de nieuwe mensch heilig genoemd, zooals de Apostel het in het breede uitdrukt: „te weten, dat gij zoudt afleggen aangaande de vorige wandeling, den ouden mensch, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding. En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds; en den nieuwen mensch aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid”, Efez. 4 : 22 - 24.

Nu moet ik u aantoonen, dat de grootste zegen in Adam's beeld en die in leven bestond, hetwelk verloren is, nu ook hersteld wordt door het 'beeld van Christus in ons. Dit leven hangt niet af van onze gehoorzaamheid, zooals dit bij Adam het geval was, maar het steunt alleen op het eeuwig voornemen en besluit Gods. Het is een vrije gift. „De gifte Gods is het eeuwige leven”. Het is ons verzekerd door den eed Gods, door den dood van Christus, door het genadeverbond, door het Woord Gods, en door het getuigenis, het zegel en de inwoning des Heiligen Geestes. En de Almachtige, deze onwaardeerbaarste aller zegeningen nog overvloediger aan de erfgenamen der belofte willende verzekeren, heeft dezelve met elk bijzonder gedeelte van het beeld van Christus, tot hetwelk wij zijn voorverordineerd, verbonden. Bijvoorbeeld

1e. **Zij** is verbonden met kennis: „en dit is het eeuwige leven, dat zij u kennen, den eenigen waarachtigen God en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt”.

2e. Zij is verbonden met gerechtigheid. Bij de rechtvaardigmaking gaan wij over uit den dood in het leven. Daarom leest men van „rechtvaardigmaking des levens”.

3e. Zij gaat gepaard met heiligmaking door den Geest: „de Geest is het die levendig maakt”. En de offerande der heidenen is aangenaam geworden, „ zijnde geheiligd door den Heiligen Geest”.

4e. Zij is vereenigd met liefde. „En de Heere uwe God zal uw harte besnijden, en het harte uws zaads, opdat gij moogt liefhebben den Heere uwen God met geheel uw harte, en met geheel uwe ziele, opdat gij leeft”.

5e. Het licht der heerlijkheid op de ziel heeft leven in zich: „die zijnen broeder lief heeft, blijft in het licht en geene ergenis is in hem”. Wij weten dat wij uit den dood overgegaan zijn in het leven, dewijl wij de broeders lief hebben”.

Dit is hetzelfde leven dat Adam had. Maar de geloovigen verkrijgen hetzelfde door een beteren vertegenwoordiger, het is door een beter verbond bevestigd, het is gegrond op betere beloften en het is verkregen door de volmaakte gehoorzaamheid van een beteren Adam. Het is een leven

in de gunste Gods, een leven in Christus, een leven des geloofs en aan de ziel verwezenlijkt door de leven-gevende kracht des Heiligen Geestes. Het is de zegen Gods, en wel eene eeuwigdurende zegening. „Op den berg Sion gebiedt God den zegen, en het leven tot in der eeuwigheid”.

Nu ga ik voort om u

6e. en laatste, aan te toonen, dat de groote heerlijkheid die de heiligen in den hemel zullen deelachtig zijn, en hun groot geluk dat zij daar zullen genieten, de waarheid en het wezen zullen zijn van datgene wat door Adam in het Paradijs was afgebeeld en afgeschaduwd.

1e. De derde hemel, de woonplaats van God en Christus en der heilige engelen, wordt het Paradijs genoemd.

„Ik kenne een mensch in Christus, voor veertien jaren, (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het) dat de zoodanige opgetrokken is geweest, tot in den derden hemel. En ik kenne een zoodanige mensch (of het in 't lichaam of buiten het lichaam geschied zij, weet ik niet, God weet het), dat hij opgetrokken is geweest in het Paradijs en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden”, 2 Cor. 12 : 2 - 4.

Deze heerlijke woonplaats zullen al de liefhebbers van Christus ontvangen, want Hij zegt: „Daar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn”. En dit schijnt ook de plaats te zijn, die aan den moordenaar aan het kruis, op zijn gebed werd toegestaan. „En hij zeide tot Jezus: Heere gedenk mijner, **als Gij** in Uw koninkrijk zult gekomen zijn. En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg Ik u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn”, Luk. 23 : 42-43.

2e. Eden was de plaats waar den boom des levens stond, waarvan Adam vrijelijk mocht eten. Het was hem niet geoorloofd van den boom der kennis te eten, want die alleen was hem verboden. En wij vinden dat de Zaligmaker, wanneer Hij zijne arme beproefde kinderen moed inspreekt, Hij aan degenen die in den strijd des geloofs de overhand hebben, hetzelfde belooft: „Die ooren heeft die hoore, wat de Geest tot de gemeente zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van den boom des levens, die in het midden van het Paradijs Gods is”, Openb. 2: 7.

3e. In den hof van Eden bevond zich een menigte van de allerkostelijkste vruchten. Dit blijkt uit de vergunning die God aan Adam gaf: „Van alle boomen dezès hofs zult gij vrijelijk eten, maar van den boom der kennisse zult gij niet eten”. En wij lezen, dat „In het midden van hare straat, en op de een en de andere zijde der rivier, de boom des levens was, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht”, Openb. 22 : 2.

4e. Adam had slechts één gebod te gehoorzamen, om hem in zijnen gelukstaat en in zijn recht op den boom des levens te handhaven. En ik ben er van verzekerd, dat „de liefde alle dingen hoopt, alle dingen verdraagt, alle dingen gelooft, alle dingen bedekt, en dat de liefde nimmermeer vergaat”.

Hij daarom, die Christus en zijne heiligen lief heeft, zal in het Paradijs worden toegelaten, want zij die de broeders lief hebben, gaan over uit den dood in het leven, daar de liefde de vervulling der wet is en het gezegend einde van het evangelie: „Zalig zijn ze, die Zijne geboden doen, opdat hare macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad”, Openb. 22: 14.

5e. Van Eden staat geschreven, dat het de beroemdste waterfontein van de geheele wereld was. Het voedde niet minder dan vier groote rivieren, waarvan enkelen misschien de grootsten der wereld waren. En er is een fontein in het hemelsche Paradijs, die de heilige Gods zoodanig zal voeden, dat zij eene eeuwige volheid zullen genieten: „Zij zullen niet meer hongeren, noch zullen niet meer dorsten, noch de zon zal op haar niet meer vallen, noch eenige hitte. Want het Lam dat in het midden des troons is, zal ze weiden en zal haar een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren. En God zal alle tranen van hare oogen afwisschen”, Openb. 7 : 16-17.

6e. In Eden was Adam, beide naar lichaam en ziel, volmaakt heilig en gelukkig. Hij was niet omringd van onreine gedachten, noch van een lichaam der zonde en des doods, zooals wij: „Doch dit zeg ik broeders, dat vleesch en bloed het koninkrijk Gods niet beërven kunnen, noch de verderfelijckheid beërft de onverderfelijckheid niet” I Cor. 15: 50.

„Maar onzen wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten,, namelijk den Heere Jezus Christus. Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde, Zijnen heerlijken lichame, naar de werking waardoor Hij ook alle dingen Hemzelve kan onderwerpen”, Filip. 3 : 20—21.

7e. In Eden verblijdde zich Adam in dat leven van God, hetwelk de Heilige Geest hem gaf, toen God in zijne neusgaten blies en de Heilige Geest hem levendig maakte. En zoo is het in den hemel ook. „En indien de Geest desgenen die Jezus uit de dooden opgewekt heeft, in u woont, zoo zal Hij die Christus uit den dooden opgewekt heeft, ook uwe sterfelijke lichamen levendig maken, door Zijnen Geest die in u woont”, Rom. 8 : 11.

8e. In Eden droeg Adam het beeld van zijn grooten Schepper. Toen hij uit het Paradijs was verdreven was dit beeld weg. Al wat hij ons nagelaten heeft, is een zondige wereld en een verdorven beeld. „De eerste mensch is uit de aarde, aardsch; de tweede mensch is de Heere uit den hemel”. En indien wij het beeld des aardschen gedragen hebben, alzoo zullen wij ook het beeld des hemelschen dragen”, 1 Cor. 15 : 47 en 49. En in deze gezegende plaats en staat zal het beeld van Christus treffender verschijnen, dan het ooit bij Adam deed. Wij zullen met dit beeld verzadigd worden, als wij zullen ontwaken; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is, en niet dood vallen op dat gezicht, omdat wij Hem gelijk zullen zijn.

Dan zal ons kindschap duidelijk blijken, en nooit zal daaromtrent eenigen twijfel meer in onze zielen oprijzen.

Het zal van allen gezien worden, dat wij „kinderen Gods” en daarom „kinderen der opstanding zijn”, Luk. 20 : 36.

Nu zal er ook eene volmaakte kennis zijn. Wij zullen dan niet als door eenen spiegel in een duistere reden zien, maar kennen zooals wij gekend zijn en zien zooals wij gezien zijn; want hetgeen ten deele was zal te niete gedaan worden, als datgene wat volmaakt is, gekomen zal zijn.

De gerechtigheid zal als dan ook in al hare heerlijkheid

en schoonheid te voorschijn treden. „Dan zal de rechtvaardige blinken als de zon in het koninkrijk huns Vaders, tot in alle eeuwigheid”.

De heiligheid zal dan ook duidelijk gezien worden, niet verduisterd door een massa verdorvenheden en het deksel van een verzoekenden duivel, zooals nu dikwijls het droevige geval is. „Zalig en heilig zijn zij, die deel hebben aan de eerste opstanding, over deze heeft de tweede dood geen macht”.

De liefde, die nu zoo dikwijls verkoudt, zal in dezen staat ook voor eeuwig branden en eeuwig toenemen, want wij zullen vervuld worden met al de volheid Gods, en God is liefde, zooals er geschreven staat: „gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de grondlegging der wereld opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde”, Efez. 1: 4.

De blijdschap zal ook niet meer onderdrukt en vermengd worden met bitterheid, zooals in onzen tegenwoordigen staat.

Wij zullen wederkeeren met vreugde en eeuwige blijdschap zal op onze hoofden zijn. Wij zullen verkrijgen „vreugde en blijdschap”, terwijl treuring en zuchting zullen wegvlieden”.

De heerlijkheid zal dan ook voor eeuwig blijven. Onze lichamen zullen den heerlijke lichamen Christi gelijkvormig gemaakt worden en zullen tot in alle eeuwigheid in het licht des Lams hunnen glans geven. Dit mijne geliefden is de prijs en de blijdschap, die ons voorgesteld wordt.

Op Kerstdag bevond ik mijzelf zeer ziek, en 's avonds bij het naar bed gaan was ik nog even zoo gesteld. In mijnen slaap droomde ik, dat ik mij aan den oever eener rivier bevond, waarvan het water buitengewoon helder was, maar zeer ondiep.

Toen ik mijne oogen daarop ernstig gevestigd had, zag ik eene groote menigte visschen in het water rondzwemmen. Er was iemand in mijn gezelschap, tot wien ik sprak, maar wie het was weet ik niet! want ik zag niemand. Alleen kan ik mij herinneren, dat ik tot iemand sprak.

Het scheen mij toe, dat ik zeer mijn best deed om sommige van deze visschen te vangen, terwijl ik er op bedacht was, er zeer voorzichtig mede om te gaan. Ik wilde ze, was het mogelijk, aan ieder eind vastpakken, n.l. met ééne hand aan den kop en de andere aan den staart en ze zoo vast houden.

En inderdaad, ik ving er eenige die zeer mooi waren, zooals mij dacht, want toen ik ze uit het water haalde, zag ik dat ze zoo wit en fijn op de buik waren, als ik ze ooit gezien had.

Ik herinner mij ook, dat ik een soort van vaatje bij mij had en daar deed ik ze in; en ik kan mij niet herinneren dat er één enkele mij ontviel.

Toen ik het water had leeggehaald, pakte ik er nog niet weinigen uit den modder, en ik was wonder in mijn schik met mijn goede vangst.

Toen ontwaakte ik en mijn visschen was afgeloopen. Maar het kwam in mijn gemoed wat de Heere tot Petrus zeide: „Volg mij en ik zal u visschers van menschen maken”.

En wederom vergelijkt de Heere het koninkrijk Gods bij „een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten van visschen te samen brengt. Hetwelke, wanneer het vol geworden is, de visschers aan den oever optrekken en nederzittende, lezen het goede uit in hare vaten, maar het kwade werpen zij weg”, Matth. 13 : 47-48.

Ik dacht ook aan de rivier van Ezechiël en het verhaal van het visschen in dezelve, Ezech. 47. Want alles wat daar geschreven staat betreffende het visschen, ziet alleenlijk op de bekeering van zondaars en op niets anders.

Toen ik nu den volgenden morgen ontwaakte, was het even vóór drie uur.

Ik overlegde vele dingen in mijne gedachten en terwijl ik daarmee bezig was, kwam het beeld Gods, waarin Adam geschapen was, in mijn gemoed en terwijl ik daarover mediteerde, werd ik omtrent dat onderwerp, geheel Gods Woord doorgeleid.

Eerst kreeg ik te zien, waarin dat beeld bestond en hoe het verloren werd, en daarna de beloften Gods over

het herstel van hetzelfde. Over deze zaken mediteerende, werd mijne ziel allerwonderlijkst verteederd, vernederd en vertroost.

Deze gestalte bleef mij eenigen tijd in den voormiddag bij, maar 's Zaterdags namiddags was ik alles kwijt, en somtijds twijfelde ik er aan of het wel ooit weer terug zou komen. Maar wetende, dat God dikwijls de zaken waarover men te voren heeft nagedacht, wegneemt voor eenigen tijd, om ze naderhand door Zijnen Geest ons weder in herinnering te brengen, als het Zijn wil is dat wij er over zullen handelen, zeide ik gisterenavond tot een vriend die bij mij was, wat mijne gedachten geweest waren, hoe zij waren afgesneden en dat ik geloofde, dat zij mij dezen morgen weder helder voor den geest zouden staan. En zoo is het ook geschied.

Ik heb er drie uren in doorgebracht om deze zaken te overdenken en in bijna drie uren heb ik ze uitgesproken, terwijl elke bijzonderheid er van, mij zoo nauwkeurig en duidelijk weder is voorgekomen, dat ik mij niet een enkele zaak kan herinneren, die ik er in gezien heb, of ik heb ze u voorgesteld. En, daar de droom van den vorigen nacht over het visschen is geweest en de overdenking van den volgenden over het evangelie, moge de Heere geven dat die beiden in de hand Gods het middel mogen zijn, dat er niet weinigen inderdaad mogen gegrepen worden. Dat gunne God, om Christus wille.

A M E N .